

Arrest

nr. 66 931 van 20 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 9 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 juli 2011 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DANEELS, die loco advocaat P. CHARPENTIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees en staatsburger van Servië. U werd geboren op 14 juli 1992 in Preshevë. Tijdens de oorlog in Servië smokkelde uw vader samen met een vriend wapens en voedsel vanuit Kosovo voor het UCPMB (Bevrijdingsleger van Preshevë, Medvegje en Bujanoc). Zijn vriend, (M.M.), werd vermoord door de Serviërs. Sindsdien heeft uw vader psychische problemen. Uw persoonlijke problemen begonnen net na uw 18de verjaardag, eind juli, begin augustus 2010. Twee keer per week kwam er een politiepatrouille van de gendarmerie naar uw dorp, Strezoc, om grenscontroles uit te voeren. De politieagenten hielden u steeds tegen op straat. Ze namen uw

identiteitskaart, lachten u uit en provoceeden u dusdanig in de hoop dat u zou reageren op een ongepaste manier en ze u zouden kunnen arresteren. U reageerde echter nooit, keek naar de grond en ging niet in op hun pesterijen. U meende dat ze u viseerden omdat uw vader lid was van het UCPMB. U was bang dat de gendarmerie u uiteindelijk zou arresteren en besloot Servië te verlaten. U bent midden november vertrokken uit Preshevë met de bus. U bent op 15 november 2010 aangekomen in België, waar u de volgende dag asiel vroeg.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde Preshevë in november 2010 verlaten te hebben omwille van problemen met de Servische gendarmerie in uw dorp Strezoc als gevolg van het lidmaatschap van uw vader van het UCPMB. U hebt evenwel niet aannemelijk gemaakt dat het beweerd UCPMB-lidmaatschap van uw vader aan de basis zou liggen van de door u aangehaalde problemen met twee of drie leden van de Servische gendarmerie die in uw dorp patrouilleerden (CGVS, p.10 en 13). Men kan zich vooreerst immers ernstige bedenkingen maken bij het beweerd lidmaatschap en de activiteiten van uw vader voor het UCPMB. Zo kon u niet vertellen van wanneer tot wanneer hij precies lid was van het UCPMB, bij welke brigade van het UCPMB hij actief was, van wie hij bevelen kreeg, noch wie zijn collega's waren (CGVS, p.11-12). U wist evenmin of uw vader daadwerkelijk heeft gevochten tijdens het conflict, noch of hij al dan niet een wapen bezat en van waar naar waar hij wapens en voedsel zou gesmokkeld hebben (CGVS, p.11-12). Voorts dient vastgesteld te worden dat zelfs indien geloof zou gehecht worden aan het beweerd lidmaatschap van uw vader, quod non, het door u gelegde verband tussen de beweerd activiteiten van uw vader voor het UCPMB en de door u aangehaalde pesterijen en provocaties door leden van de gendarmerie louter gebaseerd is op veronderstellingen. U verwees in dit verband naar de arrestatie van Albanezen uit Miratoc in 2009-2010 omwille van hun deelname aan de oorlog (CGVS, p.11 en 18-19). Aangezien ook uw vader heeft deelgenomen aan het conflict, maakte u de link met de pesterijen van de gendarmerie (CGVS, p.11). De Servische gendarmerie heeft blijkens uw verklaringen echter geen enkele indicatie gegeven die erop zou kunnen wijzen dat ze u viseerden omwille van het vermeende lidmaatschap van uw vader van het UCPMB (CGVS, p.11, 14 en 17). U kon evenmin vertellen hoe de Servische gendarmerie op de hoogte zou zijn van het feit dat uw vader wapens en voedsel zou gesmokkeld hebben voor het UCPMB (CGVS, p.11). Daarenboven heeft uw vader na de oorlog zelf nooit problemen gehad met de Servische gendarmerie - noch met andere Servische burgers -, hetgeen u evenwel weet aan de psychische problemen waaraan uw vader zou lijden (CGVS, p.12-13). Uw andere familieleden werden echter evenmin ooit het slachtoffer van verbaal en/of fysiek geweld gepleegd door leden van de gendarmerie in Strezoc, noch hebben ze ooit andere concrete problemen gekend met andere politieagenten (CGVS, p.15-16). U kon daarenboven geen afdoende uitleg geven voor de reden waarom de Servische gendarmerie u, zo uw problemen het gevolg zouden zijn van de activiteiten van uw vader voor het UCPMB tijdens de oorlog begin jaren 2000, pas eind juli, begin augustus 2010, na uw 18de verjaardag, is beginnen lastigvallen (CGVS, p.11). Voordien hebt u immers nooit problemen gekend met de patrouille in Strezoc, noch met andere politie (CGVS, p.14-15). Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u dan ook niet aannemelijk dat het beweerd lidmaatschap van uw vader van het UCPMB aan de basis zou liggen van de door u aangehaalde problemen met de Servische gendarmerie die patrouilleerde in uw dorp.

Voorts zijn de door u aangehaalde pesterijen en provocaties door een patrouille van de gendarmerie in Strezoc op zich niet ernstig en zwaarwichtig genoeg om gelijkgesteld te worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U werd enkel lastiggevallen door de twee of drie politieagenten van de gendarmerie die patrouilleerden in uw dorp Strezoc (CGVS, p.13). Het waren steeds dezelfde politieagenten die u uitdaagden en buiten uw dorp hebt u nooit problemen gehad met de Servische gendarmerie (CGVS, p.13). U werd bovendien enkel verbaal geprovoceerd (CGVS, p.13-14). Ze hielden u tegen, vroegen uw identiteitskaart, maakten grapjes en daagden u uit door te zeggen dat u zich met drugs inliet en dat u ernstige problemen hebt (CGVS, p.10 en 13-14). U keek echter steeds naar de grond en reageerde nooit op hun provocaties zodat ze geen reden zouden hebben om u te arresteren (CGVS, p.14). Telkens gaven ze u dan na een tijdje uw identiteitskaart terug en lieten u gewoon gaan (CGVS, p.14). U liet tevens na uw problemen met de gendarmerie ooit ergens ter sprake te brengen. U hebt de incidenten niet gemeld bij de lokale autoriteiten hoewel de neef van uw vader, (R.A.), lid is van de PDSH (Albanese Democratische Partij) en hij volgens u een hoge functie heeft binnen de partij gezien hij zich vier jaar geleden kandidaat heeft gesteld om burgemeester te worden van Preshevë (CGVS, p.6 en 17). U bent evenmin naar de ombudsman gegaan in Preshevë (CGVS, p.16-17), noch hebt u uw problemen met leden van de Servische gendarmerie gemeld bij een andere instantie (CGVS, p.17). U verklaarde

daarenboven, behalve met de gendarmerie, nooit enige andere problemen met de Servische autoriteiten te hebben gekend (CGVS, p.18).

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde identiteitsdocumenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw Servische identiteitskaart, uitgereikt op 17 december 2011 en uw Servisch paspoort, uitgereikt op 16 december 2009, waarmee u in januari 2010 op legale wijze naar Oostenrijk bent gereisd om een vriendin te bezoeken en in maart, mei, juli, augustus en september 2010 meermaals naar Kumanovë in Macedonië bent gereisd om uw nonkels te bezoeken, bevatten enkel gegevens betreffende uw identiteit en reisweg, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 "op de formele motivatie van de administratieve handelingen" en "artikel eerste en andere van het verdrag van Geneve".

Het gebrek aan kennis omtrent de activiteiten van zijn vader voor het UCPMB wijt hij aan het feit dat hij ten tijde van deze activiteiten nog te jong was om zich dit te herinneren.

Verzoeker vervolgt: "Men kent dat in Serbie, de albanesen vaak slachtoffers van discriminaties, agressies of arrestaties zijn. Als de eiser in zijn land moet terugkeren, zou hij slachtoffer van arrestatie of vernederende behandelingen wegens de activiteiten van zijn vader".

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 3 van het EVRM en stelt in dit kader: "De eiser is is albanees en woonde in Servie. Alles organisaties voor de protectie van de Rechten van de Mens ingaan nader op de ernstige moeilijkeden en de veelvoedige discriminaties in Servie voo de Albanese mensens".

2.2.1. Verzoekers eerste en tweede middel worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing kent en deze aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Derhalve voert hij wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag

gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker tracht tevergeefs het gebrek aan kennis omtrent de activiteiten van zijn vader voor het UCPMB dat hem in de bestreden beslissing wordt verweten, te vergoelijken. Hij meende immers, zoals blijkt uit het niet betwiste feitenrelaas, zelf dat deze activiteiten aan de grondslag lagen van zijn problemen met de gendarmen. Bijgevolg kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zich hierover zou informeren wanneer hij deze problemen ondervond. In dit kader kan redelijkerwijze worden verwacht dat de kandidaat-vluchteling omtrent de essentiële elementen van zijn relaas de nodige achtergrondkennis vertoont. Indien hij daadwerkelijk meende dat de activiteiten van zijn vader voor het UCPMB de oorzaak vormden van zijn problemen, kon derhalve minstens worden verwacht dat verzoeker zich hieromtrent zou hebben geïnformeerd naar aanleiding van zijn asielaanvraag of voorafgaand aan het gehoor bij het CGVS. Hij stelde immers nog wekelijks in contact te staan met zijn ouders in Servië (administratief dossier, stuk 3, p.3). Dat hij desalniettemin niet kon antwoorden op de in de bestreden beslissing aangehaalde eenvoudige vragen inzake de activiteiten van zijn vader maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat deze aan de basis zouden liggen van zijn problemen.

Daarenboven laat verzoeker de bestreden motivering volledig ongemoeid waar deze op omstandige wijze uitwerkt dat (i) zelfs indien geloof zou kunnen worden gehecht aan de beweerde activiteiten van zijn vader, *quod non*, hij niet aannemelijk maakt dat de door hem aangehaalde pesterijen en provocaties door leden van de gendarmerie enig verband vertonen met deze activiteiten; (ii) de door hem aangehaalde pesterijen en provocaties op zich niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om te worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, noch met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming; (iii) hij bovendien heeft nagelaten zijn problemen ooit ergens ter sprake te brengen, en dit ondanks dat uit de informatie in het dossier blijkt dat daartoe voldoende mogelijkheden aanwezig zijn (administratief dossier, stuk 12: landeninformatie). De voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker niet wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

De door verzoeker neergelegde documenten vermogen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde redenen geen afbreuk te doen aan de voormelde vaststellingen.

Waar verzoeker nog op algemene wijze verwijst naar de discriminatie van Albanezen in Servië dient te worden opgemerkt dat hij ter staving hiervan niet het minste begin van informatie bijbrengt. Bovendien is dergelijke louter algemene verwijzing naar de bestaande toestand in zijn land hoe dan ook niet afdoende om aan te tonen dat verzoeker aldaar daadwerkelijk wordt bedreigd of vervolgd. Hij dient dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier in gebreke. Daarenboven kan in dit kader worden opgemerkt dat verzoeker zelf duidelijk aangaf dat hij naast de door hem aangehaalde problemen met de gendarmen, zoals hierboven besproken, nooit enig probleem kende met zijn medeburgers of de Servische autoriteiten (administratief dossier, stuk 8, vragenlijst, p.3).

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op de sub 3.2.5. gedane vaststellingen inzake zijn asielrelaas, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden

bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Verzoekers eerste en tweede middel zijn ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS